

Szálinger Balázs

A GYÉMÁNT PALOTA

Beteg földjeinken roskadozik
A gyémánt palota. Hitelessége
Egyetlen szó, ez a szó kapott férget.
Megrohadt az egész üzemi nyelv.

A palota áramköreiben
Jelnyelv viszi, mi hol mozdítható még,
És van valami furcsa nyugalom,
Pedig idegesen zúgnak a liftek.

Meglassult az igényes szervilizmus,
S az új tévésobából figyel
A menedzsment nyáladzó kapkodását.
Egy irányban bízhat csak: ami lesz.

Amiből majd holnaptól kell leadni,
Az új szövetség: ott lesz kiterítve,
Már sejteni, melyik asztalon. Sójaj:
Meg kell szokni, hogy ezt meg lehet szokni.

Március lesz. Bünné torzul a most
Pulzáló ügyvitel, s a régi széfből
Előkerül a zsírpapírba rejtett,
Egyetlen, igaz hálózati rajz.

OKFEJTÉS A TÉRKÉPRŐL

Minden térkép istenábrázolás, mivel
A térképen egyértelműen megadott pontok
Nem léteznek, viszont a térkép
Nyilvánvalóan létezik. Még a hibás

Térkép is létezik. A térkép derűssé teszi
Az elveszett és hitetlen embert, mivel
Az emberi munka összességének kisebbített rajza,
Melyen mindig megtalálja magát.

Megmarattatásaink lelki feldolgozása,
Istentelen és Isten nevében farkas emberek
Gyilkos tüzei mind-mind mesékké szelídülnek
Térképeken, gyerekszobák falán.

Borsót vetünk, így szeretünk,
Falra hányjuk, és néha nem követjük,
Mert bármit mutat a térkép: úgyis mindig
A mindig síró erdőn keresztül jutunk el a lesre.

© Szilágyi Lenke, Volga, 1991